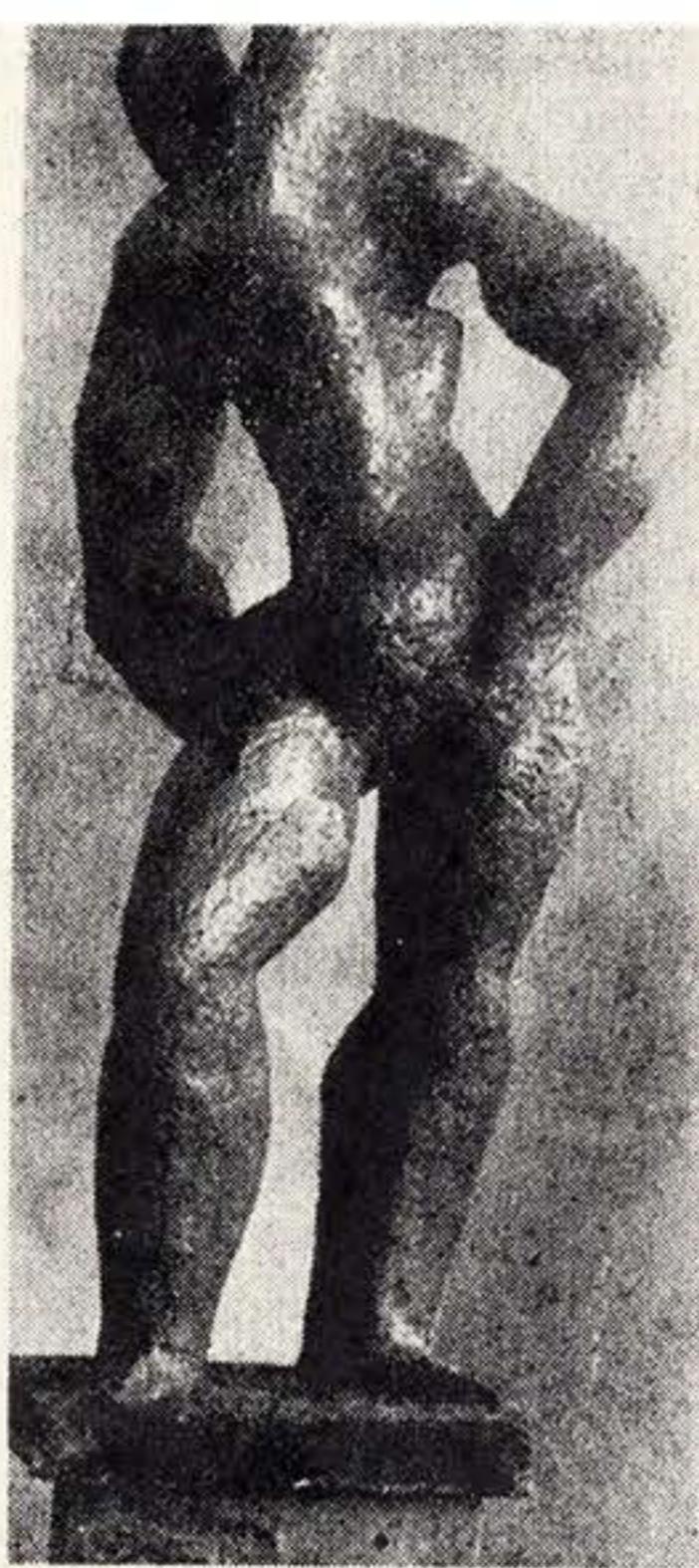

Бициклиста — теракота (продата)

Две женске фигуре, радови из Француске

Луја, Белград, 6. XII 1953.

У трагању за својим изразом

Анастасијевић у свом атељеу на Сајмишту

Борислав Анастасијевић је млади вајар који први пут самостално излаже; први пут код нас. Изложба његових дела биће интересантна из више разлога. Потомак капетан Михе Анастасијевића, син нашег официра са Солунског фронта и лекара који је изгубио живот у мисијама у Африци, а Француз по мајци у чијој је земљи живео све до пре неколико месеци.

Завршио је школу лепих уметности у Лиону, и затим отишао у атеље познатог вајара Заткина где постаје један од његових најбољих ученика. Али у земљи као што је Француска где има хиљаде уметника, и поред тога што је сматран за талентованог младог вајара, који успева да прода своју скулптуру, Анастасијевић је принуђен да ради свакодневно од подне до касно у ноћ, десетину часова, као графичар ретушер да би одржао своју егзистенцију.

Његов се развој као и већине младих уметника кретао од академског реализма ка модерним стремљењима вајарства. Овладавши кипарском вештином, Анастасијевић покушава да нађе нове изразе које даје у гипсу, бронзи, дрвету, теракоти. Прво најпре и највише под утизајем Заткина и Лорен

са, а затим упознавши дела других хипермодерних уметника, којих је Париз пун, он лавира између кубизма, експресионизма, симболизма и апстрактне уметности удаљавајући се све више од својих ранијих схватања. Дошао је у Југославију, не као гост већ као Југословен који жели да ту остане да ради, он је обуђен новим, новим за њега, проблемима апстрактне уметности.

Не значи, наравно, да је млади Анастасијевић нашао најзад свој крајњи израз (њему је данас двадесет и осам година) и да неће извесно време бити загрејан новим проблемима које ће покушати да разговетне.

Отступајући од јаснот и утврђеног израза оптичког доживљаја природе, он криши скулптуралну масу по својој маши и по свом резоновању не ослањајући се на уобичајене формуле. Свакако се због тога његово вајарство неће свидети многим посматрачима, и свакако ће публика, која је само донекле упозната са потпуно новим правцима вајарства бити поколебана овим фигурама које не стварају ни најмање асоцијације на уметничке галерије и споменике са тргова.